

Bemærkninger til forslaget

Generelle bemærkninger

Børnerådet har gennem flere år arbejdet med at omsætte Børnekonventionen til virkelighed i et samarbejde med forskellige kommuner. Formålet har været at skabe et udviklingsarbejde, der kunne bruges i det praktiske liv.

Børnerådet har i den forbindelse fokuseret på børnekonventionens artikel 12 om børns medbestemmelse, hvor det fremhæves, at der ikke er fastsat en nedre aldersgrænse for, hvornår barnet skal have mulighed for at udtrykke sine synspunkter. »Rettigheder gælder for såvel store som små – naturligvis tilpasset alder og udvikling«, jf. »Et skridt på vej, om FN's børnekonvention i kommunerne«, Børnerådet, december 2000.

SF har med dette udgangspunkt fremsat forslag om børns ret til at blive hørt i sager vedrørende samvær i forbindelse med skilsmisse, og i forbindelse med satspuljeforliget i 2002 har partierne besluttet, at børn i langt højere grad skal høres og inddrages med deres egne ønsker, når myndighederne står foran at skulle tage beslutning om særlige foranstaltninger efter serviceloven.

Med dette beslutningsforslag vil SF gå videre og stille krav om, at børn og unges rettigheder generelt skal på samfundets dagsorden.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser

Ad nr. 1.

Udviklingen af samfundet indebærer en lang række forhold, der har umiddelbar betydning for børns og unges situation.

Beslutter kommunen ændringer i vejforhold, kan det betyde, at børn og unge, der enten bruger offentlig transport eller cykler, får ændret deres situation. Det er derfor naturligt, at kommunen i beslutninger om infrastrukturen inddrager børn og unge i beslutningsfasen, således at deres interesser også varetages. På tilsvarende måde har skolestruktur og selve skolens indretning, rengøringsniveau m.m. stor indflydelse på børns og unges dagligdag og liv. Det samme gælder fritidslivet. Men også indretningen af f.eks. byens par-

ker, niveauet for legepladser og andre lignende aktiviteter bør involvere børns og unges holdning.

Erfaringen viser, at børn og unge er ansvarlige i deres prioriteringer af de offentlige midler. Får de præsenteret præmisserne og de alternativer, embedsmænd kan levere inden for den økonomiske ramme, viser det sig ikke sjældent, at børnenes måske lidt skæve tilgang til, hvordan problemet bør løses, åbner op for en lang række nye muligheder, som ikke nødvendigvis vil belaste budgettet mere end embedsmænds og de valgte politikeres forslag.

Det handler blot om at få fremlagt rammerne på den rigtige måde.

Ad nr. 2.

I samfundet træffes en lang række beslutninger, som har stor betydning for børns liv og fremtid, uden at børneperspektivet naturligt indgår i de offentlige myndigheders beslutningsgrundlag. Eksempelvis kan nævnes hele kemikalieindustriens manglende evne til at påtage sig ansvaret for de særlige problemer, hvorved indførelse af nye kemikalier påvirker børns opvækst. En lang række nye kemikalier ville formentlig ikke blive tilladt, hvis man havde beregnet konsekvenserne for børn og unge mere konkret ved nøje fremlæggelse af disse konsekvenser, jf. i øvrigt punkt 5.

Også en lang række ministeriers forvaltning af deres ressortområde har på en eller anden måde indflydelse på børnenes fremtid. Det vil derfor være naturligt, at man udvikler metoder til inddragelse af børns opfattelse af, hvordan fremtiden bør se ud.

Det kunne således være et interessant projekt, om Udenrigsministeriet i deres beslutninger om ulandsbistand forpligtes til at inddrage børneperspektivet i overvejelserne om, hvad der kunne være den rigtige beslutning om et givet ulandsprojekt. Inddrages børn og unge konkret, vil det dels give danske børn og unge en viden om, hvad ulandsmidlerne bruges til, dels måske nogle skæve ideer til, hvordan pengene med fordel kunne bruges, så de gavner på langt sigt.